

Śląsku chociażby w funkcjonowaniu odrębnych sądów dla tych spraw zwanych *Ehrengerichte*. Zwraca też uwagę eksponowanie kobiety, co jest w pełni zrozumiałe, bowiem historia przestępczości jest ściśle związana z historią kobiety i płci.

Wydaje się, iż historia przestępczości czy kryminologia historyczna wskazuje historykom prawa nowe możliwości interpretacyjne przy zastosowaniu metod badawczych właściwych innym dyscyplinom.

MARIAN PTAK (Wrocław)

Alfred Soman, *Sorcellerie et Justice Criminelle: Le Parlement de Paris (16^e–18^e siecles)*, Hampshire-Brookfield 1992, ss. 313.

Autor jest historykiem amerykańskim, prowadzącym od lat studia archiwalne we Francji na temat dziejów przestępczości i analizującym akta Parlamentu paryskiego. W sprawach apelacyjnych obejmowały one dla jurysdykcji karnej blisko połowę terytorium Francji, a wobec zatraty akt regionalnych z XVII–XVIII w. stanowią one pośrednio najważniejsze źródło dla studiów nad francuskim sądownictwem karnym tej epoki. W omawianej publikacji zostały przedrukowane głównie artykuły autora dotyczące procesów o czary. Łącznie zbiór obejmuje 15 artykułów, z których niektóre mają walor ogólniejszy: *Deviance and criminal Justice in Western Europe, 1300–1800. An essay in structure*, 'La Décriminalisation de la sorcellerie en France'.

Seria wydawnicza *Variorum* przedrukowuje zestawy drobnych publikacji znanych autorów z zachowaniem charakteru oryginału, łącznie z odrębną paginacją poszczególnych artykułów, co zresztą nie ułatwia lektury. Publikacje takie są niewątpliwie pożyteczne w epoce stale rosnącej produkcji czasopiśmienniczej, której ogarnięcie nie jest rzeczą łatwą dla badacza.

STANISŁAW SALMONOWICZ (Toruń)

Rainer Christoph Schwinges, *Rektorwahlen. Ein Beitrag zur Verfassungs-, Sozial- und Universitätsgeschichte des alten Reiches im 15. Jahrhundert.*, Thorbecke Sigmaringen 1992, ss. 141 (Vorträge und Forschungen, nr.v. Konstanzer Arbeitskreis für mittelalterliche Geschichte, Sonderband 38).

Nowa książka Rainera Ch. Schwinges, badacza dziejów uniwersytetów niemieckich późnego średniowiecza¹, poświęcona jest wyborowi rektorów w piętnastowiecznych uniwersytetach na terenie Rzeszy.

Składa się z trzech części uzupełnionych zestawieniem rektorów i elektorów w XV w. na uniwersytetach w Kolonii z lat 1462–1501 i Erfurtu w okresie 1475–1501 oraz indeksem zawierającym osoby, miejscowości, instytucje kościelne i uniwersytety.

Pierwsza część omawia prawne aspekty wyborów. Autor wyróżnia w średniowieczu dwa okresy. Uniwersytety pierwszego okresu rozwijały się pod wpływem uniwersalnej koncepcji papieskiej. Po jej załamaniu w wyniku Wielkiej Schizmy z 1378 roku zaczyna się drugi okres,

¹ Por. podstawową pracę R.Ch. Schwinges, *Deutsche Universitätsbesucher im 14. und 15. Jh.*, Stuttgart 1986.